

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

MÁ MYSL JAKO STĚHOVAVÍ PTÁCI

Jan Kubíček

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Sochařství
Specializace Socha a prostor

Bakalářská práce

MÁ MYSL JAKO STĚHOVAVÍ PTÁCI

Jan Kubíček

Vedoucí práce: Mga. Benedikt Tolar

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jsem jen uvedené prameny a literaturu.

Plzeň, červenec 2015

.....

podpis autora

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1-2
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.	3-4
3. CÍL PRÁCE.	5
4. PROCES PŘÍPRAVY.	6-8
5. PROCES VÝROBY.	9-12
6. POPIS DÍLA	13
6.1a Železná ramena	13
6.1b Pružiny.	13
6.2 Spoje.	14
6.3 Vodní nádrž.	14
7. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.	15
8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.	16
9. SILNÉ STRÁNKY.	17
10. SLABÉ STRÁNKY.	18
11. RESUME.	19
12. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.	20
13. SEZNAM PŘÍLOH.	21

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Mé dosavadní dílo je pro mne stále jedno velké hledání, skládá se z pokusů a experimentů.

Na střední škole začalo mé studium sochařství, kde jsem se věnoval odlévání kovů. Poprvé jsem se zde setkal také se sochařskou hlinou a začal rozvíjet svůj modelářský um. Naučil jsem se zde také pro svůj obor nepostradatelné technologické postupy, hlavně co se týče formování.

Ještě téměř dva následující roky po ukončení studia jsem hledal své uplatnění v příbuzných oborech sochařství, a to broušení drahých kamenů kde jsem vydržel jen krátkou chvíli, poněvadž se mi naskytla příležitost pracovat jako modelér v designové dílně automobilů Škoda. Zde jsem strávil jeden rok, který ve mě prohloubil smysl pro detail, avšak tato práce mě dostatečně nenaplňovala jak sem očekával, proto jsem se rozhodl dále studovat a přihlásil se do ateliéru Profesora Jiřího Beránka. Teprve až zde jsem si začal uvědomovat principy sochařství.

Ve své první klauzurní práci jsem poprvé použil materiál, se kterým jsem neměl skoro žádné praktické zkušenosti, a tím bylo železo. Téměř okamžitě jsem si ho zamiloval a je doposud nedílnou součástí mých prací. Druhým zásadním poznáním pro mne bylo použití mechanismu v soše a využití přírodních zdrojů energie pro pohyb plastiky jako je vítr nebo voda.

Všechny mé sochy jsou konečné záznamy studií materiálu, prostoru, mechanismu a hlavně i mě samotného, se kterými pro mne přichází i hlubší poznání, těmito studii jsem se naučil vnímat více možností, jak například kombinováním materiálů ucelit formu pro vsazení do

daného prostoru, tak aby socha vytvořila nebo podpořila atmosféru místa kde je umístěna.

Vzhledem k zaměření našeho ateliéru je pro mne prostor zásadní hlavně v hledání inspirace, často jsou to opuštěné kdysi rušné a hlučné fabriky, či domy, které jsou nyní klidné a tiché, proto se snažím do své tvorby zakomponovat pohyb a zvuk, kterým usiluji o narušení statiky v prostoru, a tím ho i oživit.

Velkou inspirací jsou pro mne i kovošrotky. Navštěvuji je čím dál častěji. Vidím je jako pohřebiště tlejících strojů, které za svého provozu vykonaly jistě spoustu práce. U většiny z nich ani nedokážu určit jejich účel a tím víc jsou pro mne zajímavějšími. Na takových kovošrotech naleznu nejvíce materiálu, který využívám.

Snažím se vybírat materiály, které lze řemeslně zpracovávat a obrábět, doposud jsem vyzkoušel práci s kamenem, dřevem, plasty, hlinou, ale zatím pro mne zůstává nejpřitažlivějším materiálem kov, se kterým jsem poprvé přišel do styku na střední škole. Fascinován procesem tání a tuhnutí bronzu zůstávám dodnes, bohužel mé sklony k megalomanství zatím nelze skloubit s tímto materiálem, vzhledem k jeho ceně volím jiné materiály a postupy práce než lítí kovů. U kovů však zůstávám, zejména u železa, které se ukázalo jako nejvhodnější materiál pro mé následné experimenty s mechanismy, do kterých hledám součástky na již zmíněných kovošrotech.

Pohyblivé plastiky jsou doposud nejcharakterističtější rysem mé tvorby, avšak hledání vyjadřovacích způsobů pro mne ještě není zdaleka u konce.

.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Pro svoji bakalářskou práci jsem si vybral téma: „Má mysl jako stěhovaví ptáci“, individuální filozofická prostorová reakce na vztah zvířat, lidí, světa a kosmu. Téma by mělo vybízet k experimentální formě a zkoušce materiálu.

Avšak na začátku, když jsem se rozhodoval jaké téma zvolit, nebyl jsem si zcela jist. Po delším přemýšlení mi zbyly dvě možnosti, Panoptikum a Má mysl jako stěhovaví ptáci. Lákalo mě totiž i téma ryze figurální a tím Panoptikum bylo, ale nakonec jsem rád, že jsem si vybral Má mysl jako stěhovaví ptáci, hlavně z důvodu širší možnosti jakým způsobem toto téma zpracovat.

A tak jsem začal přemýšlet nad významem těchto slov.

„Mysl je soubor rozumu, vnímání, vůle, paměti, představivosti a citění. Termín „mysl“ je do značné míry abstraktní a v různých kontextech se jeho definice a vlastnosti mění. Obvykle se mysl považuje za čistě lidskou záležitost, ale o mysli se někdy uvažuje i u zvířat. Často se pojem „mysl“ vztahuje jen k myšlenkovým procesům rozumu.

Předmětem zájmu je mysl ve filosofii, psychologii, neurovědě a kognitivních vědách obecně. V některých náboženstvích je mysl oddělená od těla, a obvykle se pak ztotožňuje s duší. V přírodních vědách se mysl považuje za způsob popsání některých částí lidského mozku.”¹

¹ Mysl. In Wikipedia : the free encyclopedia [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2015-07-20]. Dostupné z : <https://cs.wikipedia.org/wiki/Mysl>

Jen co jsem se oprostil od uvažování nad významem slov, bylo třeba vyřešit otázku, jakou sochařskou disciplínu zvolit? Dlouhou dobu jsem se držel vize figurální podoby díla, přemýšlel jsem jak figury deformovat nebo je rozhybat s pomocí různých mechanismů, ale pozvolna jsem upustil od figury jako vyjadřovacího prostředku a držel se pouze práce s mechanismy.

Pro toto téma mi přišlo vhodné spíše abstraktní pojednání díla.

3. CÍL PRÁCE

Cílem mé práce je dobře řemeslně zpracovaná železná plastika, která zapadá do prostoru, pro který byla navržena.

Tím je stará opuštěná továrna v plzni. Společně s továrnou se ještě v areálu nacházela opuštěná nemocnice, která dříve sloužila jako kasárna. Budova byla téměř prázdná, nacházeli se v ní však ještě fragmenty z dob, kdy byla v provozu, jako například ližiny, po kterých jeřáby převážely materiál, nebo velké dřevěné schodiště uprostřed haly stoupající do druhého patra, které ale bylo už dávno rozebráno.

Píši v minulém čase, jelikož nedávno byl celý areál srovnán se zemí a nezbylo zde nic kromě sutě, proto jsem svoji práci umístil do jiného industriálního prostoru pouze formou vizualizace.

Socha má tento netečný prostor "oživit" svým pohybem, který nastává teprve až tehdy, kdy se vodní nádrž začne plnit vodou, tedy je zapotřebí deště.

Z děravé střechy je voda sváděna v co největším množství do nádrže, která částečně upouští vodu ven a tím mění svojí hmotnost, takže dochází k pohybu nahoru a dolu. Voda sama má mimo praktického účelu i symbolický.

Další důležitou vlastností je hluk, který při pohybu vydává. Jeho účelem je nabolourat rovnováhu, která je rozprostřena po celém areálu a je rovněž jediným vodítkem pro zvědavého diváka k nalezení plastiky.

Svým tvarem připomíná mrtvého pavouka na zádech, který mi přišel pro daný prostor vhodný.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Když jsem se rozhodoval, jaké téma zvolit, nebyl jsem si zcela jist. Lákalo mě totiž i téma ryze figurální a tím bylo Panoptikum, ale nakonec jsem spokojený s tématem, které jsem zvolil a to Má mysl jako stěhovaví ptáci, hlavně z důvodu širší možnosti, jakým způsobem toto téma zpracovat. Ale i přesto jsem se dlouhou dobu držel vize figurální podoby díla, přemýšlel jsem, jak figury deformovat a nebo je rozhýbat s pomocí různých mechanismů, ale pozvolna jsem upustil od figury, jako vyjadřovacího prostředku a držel se pouze mechanismů. To pro mě znamenalo jedinou jistou věc, a to že budu pracovat se železem, ale nemohl jsem stále dosáhnout konečné podoby, až jsem se dostal do bodu, který trefně vyjádřil Charles Bukowski svojí básní.

Dokud to nezabolí

musíš čekat, dokud to

nebolí, dokud ti to neřinčí

v uších jako pekelný

zvony, dokud nic

jiného nemá význam, dokud

to není vším,

dokud nemůžeš

už vůbec

nic.

*Potom si sedneš a píšeš
nebo stojíš a
píšeš
ale píšeš
a je ti jedno, co
dělají
ostatní,
je ti jedno, co
ti
udělají.*

*Umístíš verš na stranu,
večírek pro jednoho,
mejdan všech mejdanů,
odevšad se line
světlo,
nadešel čas
časů,
stéká ti z konečků
prstů.²*

² Charles Bukowski. Kam zmizela ta roztomilá, rozesmátá holka v květovaných šatech. Nakladatelství Pragma v Praze. ISBN 80-7205-952-1

Hned jsem začal vyrábět model, který mi pomohl uvědomit si jistá nevyhnutelná úskalí. Nevětším problémem byly pružiny. Po dlouhém pátrání na kovošrotech jsem usoudil, že je takřka nemožné sehnat vhodné pružiny a sám si je vyrobit nedokážu. Věděl jsem, že se budu muset obrátit na odborníky. Nejdříve jsem však musel mít sestavená ramena a tak začalo shánění materiálu a následně i samotná výroba.

5. PROCES VÝROBY

Mé první postupy výroby začaly už u modelu. Bylo třeba přenést zvětšené míry v reálném měřítku železných ramen z modelu na papírové šablony. Ale papír, jak se posléze ukázalo nebyl zrovna nejvhodnějším materiálem, tak jsem šablony překreslil na sololit. Se zhotovenými šablonami mohlo začít mé pátrání na kovošrotech po vhodných plátech plechů.

Naštěstí mé pátrání netrvalo dlouho a brzy jsem měl v dílně připravené plechy na rozřezání. Na pláty jsem obkreslil šablony a úhlovou brusku začal vyřezávat potřebné tvary. Na tento zdlouhavý proces jsem spotřeboval desítky řezných kotoučů. Následovalo očištění od rzi, která pokrývala celou plochu plechu. Na tento proces jsem použil drátěný kotouč, který způsobil kompletní zamoření dílny neprůhledným mrakem rzi. Po očištění jsem brusným kotoučem zahladil hrany.

Dalším postupem bylo vytvoření dvou otvorů na každý díl, pro následné spojení čepem a přivaření ložisek. Otvory jsem nejprve vyřezal do šablon a překreslil na jednotlivé díly, aby jejich umístění bylo na všech stejné. Abych docílil potřebné kulatosti, vyřezal jsem předkreslené kroužky nejprve do tvaru šesticípé hvězdy a do ní vložil předem připravené kroužky. Ty jsem nařezal na pásové pile, aby odpovídaly tloušťce plechu. Díry kolem vložených kroužků jsem z obou stran zavařil a brusku zbrousil.

Abych zabránil vlnění plechů, po jeho vnějším okraji jsem přivařil tři centimetry vysokou pásovinu. Pásovinu jsem uchytil k plechu svorkami a zhruba po dvaceti centimetrech ohnul, dle tvaru plechu a uchytil svárem. Jen co byla pásovina uchycena, odříznul jsem zbytek a vytvořil svár po celé její vnitřní délce. Vzniklý svár a z vnější strany celý

povrch jsem obrousil bruskou, abych ve spoji zarovnal vzniklé přechody.

Na spodních částech ramenou je v místech spojených čepem pásovina o 15 centimetrů kratší, aby nebránila v pohybu. Na všech ostatních koncích je pásovina kratší pouze o tři centimetry, z důvodu následného spojení jednotlivých částí.

Nejprve jsem spojil vrchní část ramene jekly, tak aby se od vršku směrem dolů rozšiřovala. Jekly jsem opět přivařil a sváry obrousil brusným kotoučem. Následně jsem takto spojil i spodní část ramene, která je nejširší. Poté jsem obě části umístil na dřevěné kozy, abych mohl části spojit čepem.

Jako čep slouží kus trubky, která přesně pasuje do připravených otvorů. Na čepu mezi plechy jsou vsunuty stejné kroužky, které jsem použil k výrobě otvorů, aby maximálně minimalizovaly tření. Tyto kroužky jsem také přivařil po stranách čepu a tím ho ukotvil a poté obrousil sváry.

Po dokončení všech čtyř ramen je bylo třeba spojit. Ramena jsem rozmístil do kříže s metrovými rozestupy naproti sobě a šel připravit čtyři trubky po jednom metru dlouhé, které budou sloužit ke spojení spodní části.

Trubky jsem na podlaze poskládal do čtverce a jelikož jsem potřeboval, aby byla socha rozkládací, musel jsem na rohy vyrobit spojky, které budou snímatelné.

Spojky jsou vyrobené z jeklu profilovaného do tvaru "U". Jedna spojka je vyrobena ze dvou částí tohoto jeklu, které jsou do sebe vsunuty tak, aby tvořily pravý úhel a spojeny jsou svárem. Všechny

čtyři spojky jsem nasadil na rohy čtverce z trubek a na každou z nich narýsoval body, kam budu vrtat díry pro šrouby. Trubky jsou o sebe opřeny, to znamená, že v každé spojnici nejsou konce trubek stejně dlouhé, proto jsem si musel na trubku a spojku vyřezat úhlovou brusku značky, i z důvodu vzniku nepřesností při vrtání děr. Takto připravený čtverec jsem položil na stůl, každý spoj uchytil svorkou a vyvrtal šestnáct děr.

Čtverec jsem rozebral a trubky vsunul do spodních částí ramen a na každou, z obou stran navlíknul ložisko. Na trubky jsem opět nasadil spojky a sešrouboval. Pečlivě jsem urovnal ramena a přivařil na ně a k trubce ložiska. Na spojky jsem poté přivařil dvacet centimetrů vysoké jekly, abych celou plastiku odsadil od země a umožnil tak ramenům pohyb.

Stejný postup výroby spodního čtverce, jsem použil i na výrobu čtverce vrchního, avšak nejprve bylo třeba vrchní konce ramen zdvihnout do požadované výšky, tak aby trubky ve čtverci na sebe dosedly. Toho jsem docílil jejich zavěšením na kladku připevněnou ke stropní traverse, pak už jsem bez větších obtíží spojil čtvercem ramena.

S pomocí přátel jsme společně po kladce celá ramena roztáhli až ke stropu, abych mohl rozměřit rozteč uprostřed ramene a posbírat ostatní potřebné údaje pro objednání pružin.

Po konzultaci s odborníky v pérovně jsem zjistil, že není možné vyrobit pouze jednu pružinu do ramene, tak jsem musel vyrobit mezikus ke spojení dvou pružin. Abych pružiny připevnil k ramenům, musel jsem najít svislý střed v obou částech ramen, označil je a vyvrtal

díry na vruty. Do připravených středů ve spodních částech ramen jsem vytvořil podložky pro pružiny z brzdných kotoučů, ke kterým jsem ze spodu přivařil trubku. Poté jsem nařezal užší trubičky, abych na ně mohl navlíknout kotouč a ten se mohl pohybovat. Do trubiček nařezaných podle šířky mezer mezi plechy jsem do obou konců vsunul a přivařil matice a celé přišrouboval k ramenům.

Do vrchních částí ramen jsem vytvořil jiné zarážky na pružiny. Nařezal jsem železnou rouru, o stejném průměru jako vnitřní prostor mezi plechy, na čtyři díly vysoké čtyři centimetry. V místech doteku plechů jsem vyvrtal díry a do středu každého dílu roury jsem umístil menší kousek trubky stejné výšky, který jsem uchytil čtvercovými trubkami a poté všechny díly přišrouboval k ramenům.

Horní zarážkou na pružiny jsem středem vsunul vodící tyč a položil na spodní brzdový kotouč, ke kterému jsem ji kolmo od středu přivařil. Spodní části s brzdovými kotouči a vodící tyčí jsem oddělil, nasadil na ně pružiny a opět smontoval dohromady.

Nyní jsem se pustil do výroby nádrže. Základem je gymnastický míč, který je špuntem dolů posazen na železném talíři s otvorem a ze čtyř stran obepnut pásovinou, která je přivařena k talíři a seshora ke skruži, která tvoří otvor pro napuštění vody do míče. Do středů pásovin, jsem přivařil polovinu kroužku z malé trubky, aby sloužily jako poutka pro pružiny tažné, které mají usměrnit pohyb nádrže. Poutka jsou taktéž na vršcích ramen a nádrž k nim připevněna ocelovým lankem.

6. POPIS DÍLA

Mou prací je železná plastika na téma Má mysl jako stěhovaví ptáci, která se skládá ze tří hlavních částí:

6.1a železná ramena

Čtyři ocelová ramena umístěna do kříže naproti sobě jsou dominantním prvkem mé práce, jejich účelem je zajistit pohyb vodní nádrže uprostřed sochy směrem nahoru a dolů.

Každé rameno se skládá ze čtyř plechů vyříznutých do požadovaného tvaru, které mají po své vnitřní stěně přivařenou pásovinu pro vytvoření profilu zabraňující vlnění ramen. Dvě menší části plechů jsou k sobě spojeny krátkými pravoúhlými profily, tak aby ucelily vrchní část ramene, které se od vrcholku nepatrně rozšiřuje, stejně tak, jako i spodní část ramene, z důvodu větší stability. Spodní a vrchní část je spojena čepem, který funguje jako kloub. Obě části jsou vzdušné, takže v obou jejich středech svislých vůči podstavě jsou umístěny jakési otáčivé talíře propojené vodící tyčí, určené k držení pružin. Otočné talíře jsou připevněny šrouby, tak aby šly snadno odejmout.

6.1b Pružiny

Tlačné pružiny jsou umístěny dvě na jedné vodící tyči spojené třetím kovovým talířem jsou vyrobeny na přesnou váhu v pérovně. Bez zátěže ve vodní nádrži spadá dohromady na jedno rameno zátěž sedmdesát kilogramů.

6.2 Spoje

Spojení ramen na podstavě a u vodní nádrže je řešeno do dvou čtverců z trubek. V místech spoje mají ramena otvory, na kterých jsou

přivařená ložiska pro plynulou hybnost a do ložisek vsunuta metr dlouhá trubka, která je taktéž přivařena k ložisku. Na obou koncích trubek jsou vyvrtané dvě dírky na šrouby. Na takto připravená ramena jsou nasazeny pravoúhle spojky, které jsou připevněny šrouby.

Celá socha je o dvacet centimetrů odražena od země malými nožičkami, aby ramenům nebránil povrch v pohybu.

6.3 Vodní nádrž

Vodní nádrž je umístěna v horní části spojení ramen a zavěšena za jejich konce. Nádrž je vytvořena z gymnastického míče, který je položen na železném talíři s otvorem uprostřed. Míč má shora vyříznutý otvor na napouštění vody a zespoda malou díрку pro vypouštění.

7. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Pro vytvoření sochy bylo třeba tří železných plechů z kovošrotu o rozměrech 150cm x 200cm a tloušťky tří milimetrů, které jsem řezal úhlovou bruskou s řeznými kotouči o průměru 150 mm, K následnému zabroušení hran jsem použil karborundové kotouče, taktéž průměru 150 mm.

Dalším materiálem, který jsem využil pro čepy byly čtyři pozinkované trubky dlouhé 190 mm s vnějším průměrem 40 mm, na kterých jsou nasazeny vložky široké 30 mm z trubky o vnitřním průměru 41 mm.

K vytvoření podstavy a spojení ramen jsem použil čtyři svařované trubky z krouceného plechu o vnějším průměru 40 mm a délce 200 cm. Na každé z nich jsou přivařena dvě kuličková ložiska průměru 160 mm s otvorem 45 mm pro plynulost pohybu. Vrchní spojení ramen je téměř stejné, liší se pouze v hodnotách, a tím že trubky jsou bezešvé a z ušlechtilé oceli pro zvýšení jejich odolnosti. Trubky jsou dlouhé 160 cm a mají vnější průměr 21mm, přivařená ložiska 60mm a vnitřní průměr 25mm. Pro svařování jsem použil školní svářečku TELWIN s ochranou atmosférou CO₂.

Pružiny tlačné jsou vždy dvě na jedno rameno jejich smysl vinutí je pravý, vnější průměr je 130mm a tloušťka drátu 7mm. Jejich celkový počet závitů je 26 z toho 24 činných.

Dále jsem použit modrý gymnastický míč, který slouží jako vodní nádrž. Jeho průměr je 90cm a pro docílení momentu vysunutí špuntu je třeba zhruba třiceti litrů vody.

Celkovou hmotnost plastiky odhaduji zhruba na 280 kilogramů.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Jako hlavním přínosem mé práce pro obor se mi jeví experimentální použití mechanismu v monumentálním měřítku a využití pohybu a zvuku jako hlavní vyjadřovací způsob, který je v současném sochařství velice nevšední.

9. SILNÉ STRÁNKY

Mezi silné stránky mého díla bych jistě zařadil monumentálnost. Ve stavu, kdy je nádrž prázdná, socha měří do výšky a šířky přes tři a půl metru. S plnou nádrží se výška pohybuje kolem dvou metrů a šířka kolem čtyř metrů.

Takto velkou železnou plastikou bylo velice obtížné sestavit především kvůli její hmotnosti, kterou odhaduji zhruba na 280 kilogramů.

Za další silnou stránku považuji použití mechanismu, kterého se v současném sochařství příliš nevyužívá. Je to nevšední způsob, jak docílit odlišných vyjadřovacích vlastností než u sochy statické.

Také dobré řemeslné zpracování je silnou stránkou, především čistota svárů a přesnost při výrobě, kterou jsem docílil potřebné symetričnosti.

A nakonec i skladnost plastiky je velice praktická. Všechny pružiny lze vyjmout, rozpojit ramena a složit je do skladnější podoby.

10. SLABÉ STRÁNKY

V předchozí kapitole jsem monumentálnost díla zařadil mezi silné stránky, ale má i svoji druhou tvář, se kterou se bylo třeba poprat.

1. Vysoká hmotnost sochy neblaze ovlivňuje její funkci, a to vysokým třením v kloubech s čepy a těžkopádností pohybu sochy, také do jisté míry narušuje statiku, proto se celá kýve.

2. Finanční náročnost způsobila zpomalení procesu výroby, i když je pravdou, že většinu materiálu jsem nakupoval na kovošrotech za nižší ceny, ale v takovémto měřítku, na mé poměry, stále příliš drahé.

3. Jelikož je socha vystavena styku s vodou, snižuje se tak její trvanlivost, díky vlhkosti působící na železo, které koroduje.

11. RESUMÉ

The goal of my work is iron sculpture which is perfectly workmanship and fits into the space which it was designed for. Designated place is an old abandoned factory in Pilsen. Factory is located on the premises of an abandoned hospital, which formerly served as a barracks. The building is nearly empty, anyway they are still fragments from days it used to be in operation, such as rails with the cranes for transporting material or a large wooden staircase in the middle of the hall rising to the second floor, but that was long time ago dismantled. The location of the statue has abandoned this area "brighten up" their movement, but it comes only when it starts to rain and water reservoir begins to fill with water. Rain water from a leaky roof brings into the tank, which partially waives the water and thereby changing their weight, so there is a movement up and down. Purpose of water is not only practical but also symbolic. Another important feature is the noise that gives the water during movement. The purpose of the noise is break balance that is in the whole area, and is also the only guide for curious viewers to be able to find the statue. The shape of my sculptures resembles a dead spider lying on his back. This shape deemed appropriate for the specified area location of my sculptures.

12. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní literatura

- Charles Bukowski. Kam zmizela ta roztomilá, rozesmátá holka v květovaných šatech. Nakladatelství Pragma v Praze. ISBN 80-7205-952-1

b) Internetové zdroje

- Mysl. In Wikipedia : the free encyclopedia [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2015-07-20]. Dostupné z : <https://cs.wikipedia.org/wiki/Mysl>
- Urbex. Facebook [online]. [cit.2015-07-20]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/JohnnyUrbexPhotography/photos/pb.1420645271540569.-2207520000.1438270222./1598713010400460/?type=3&theater>

13. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Předchozí práce. 22

Příloha 2

Model. 23

Příloha 3

Celek bez pružin. 24-25

Příloha 4

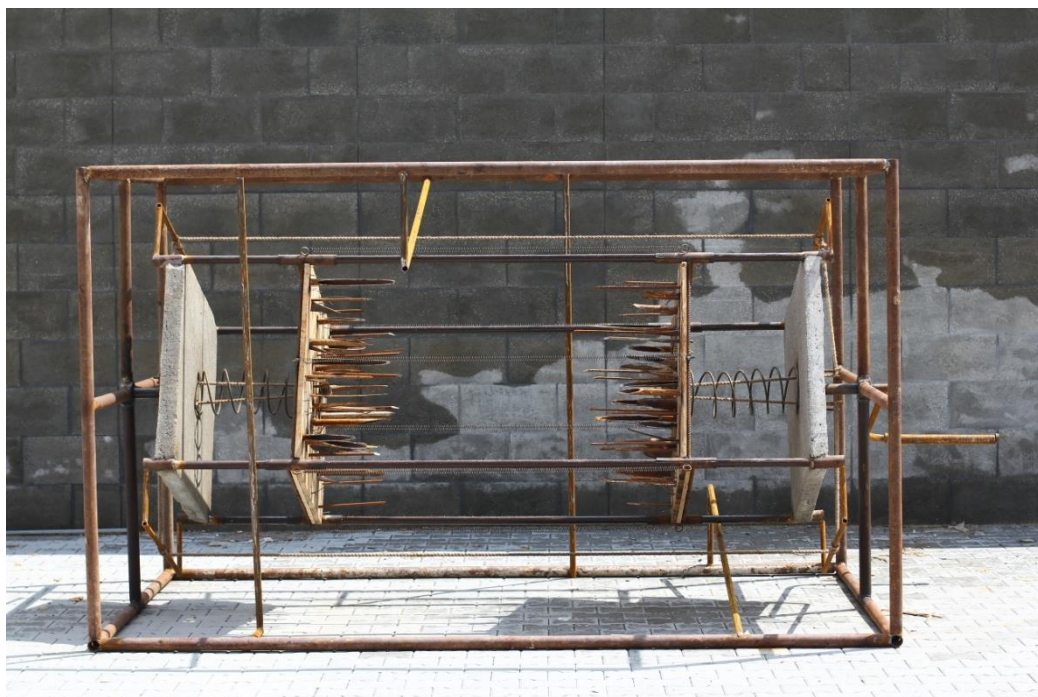
Detail. 26-27

Příloha 5

Finální foto a vizualizace. 28

Příloha 1

Kluzurní práce na téma pokusný králik³

Kluzurní práce na téma čekárna⁴

³ Archiv autora

⁴ Archiv autora

Příloha 2

Model⁵

Model⁶

Model⁷

⁵ Foto Vojtěch Jakimiv

⁶ Foto Vojtěch Jakimiv

⁷ Foto Vojtěch Jakimiv

Příloha 3

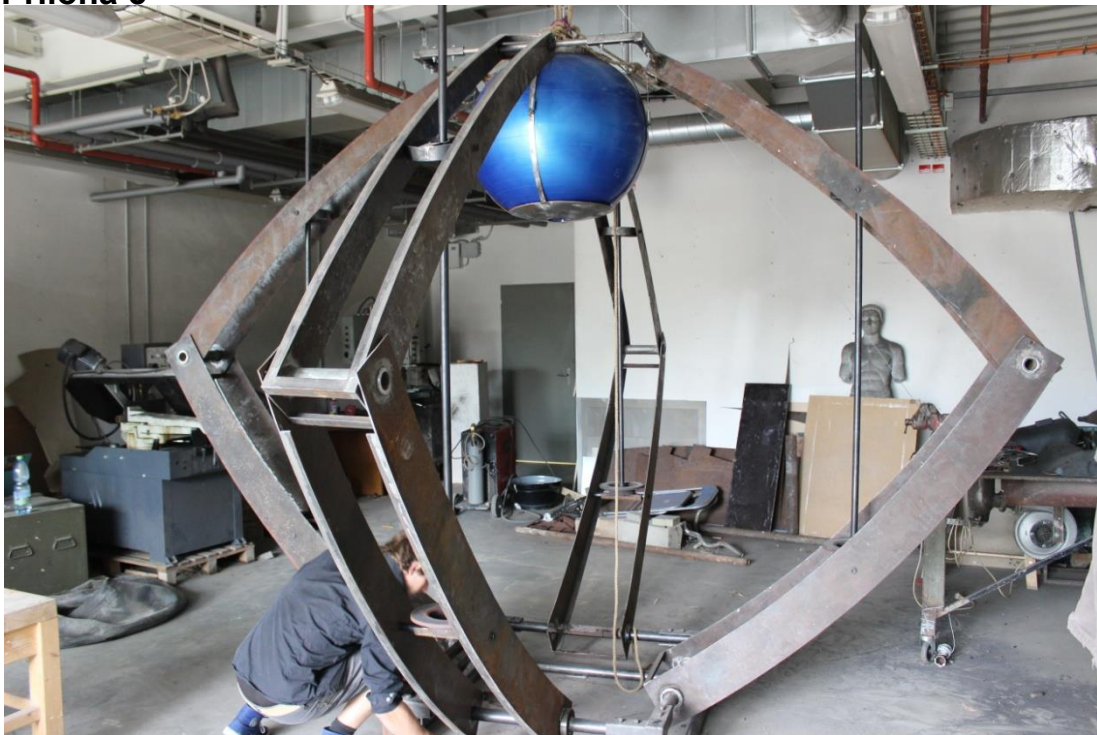

Foto 1⁸

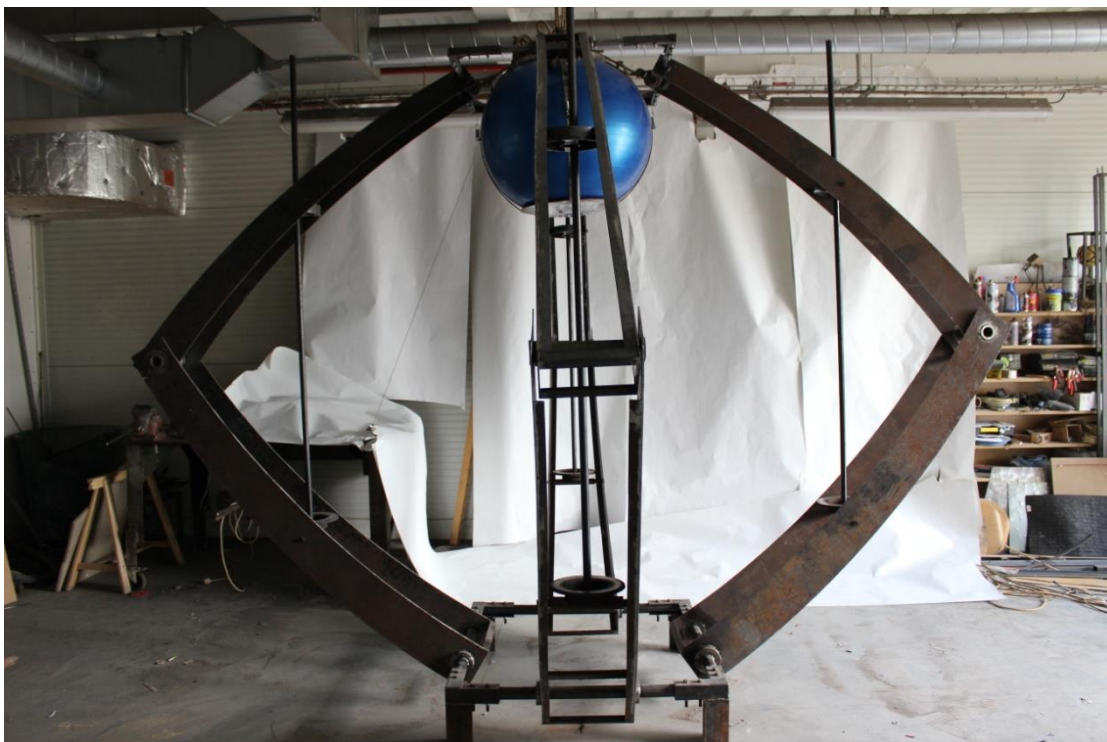

Foto 2⁹

⁸ Foto Vojtěch Jakimiv

⁹ Foto Vojtěch Jakimiv

Foto 3¹⁰

¹⁰ Foto Vojtěch Jakimiv

Příloha 4

Detail 1¹¹

Detail 2¹²

¹¹ Foto Vojtěch Jakimiv

¹² Foto Vojtěch Jakimiv

Detail 3¹³

¹³ Foto Vojtěch Jakimiv

Příloha 5

Final¹⁴

Vizualizace¹⁵

¹⁴ Foto Vojtěch Jakimiv

¹⁵ Foto JohnnyUrbex. Facebook [online]. [cit.2015-07-20]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/JohnnyUrbexPhotography/photos/pb.1420645271540569.-2207520000.1438270222./1598713010400460/?type=3&theater>